

Nº 9

September 1948

48. Aargang

PRISTAL — REGULERINGSTILLÆG

Den ventede Stigning af Detailpristallet i Juli Maaned udeblev ikke. Fra en beskeden Stigning fra Januar til April 1948 med eet Point fra 300 (det samme som Oktober 1947) til 301 Point, foretog det denne Gang et betydeligt Spring til 306.

Som bekendt forhøjes Tjenestemændenes Reguleringstillæg med 1 Portion for hver 6 Point Pristallet stiger udover 286. Den næste Stigningsgrænse laa saaledes paa 304, hvorfor Julipristallet denne Gang betyder en Reguleringstigning fra 22—23 Portioner med 2 Point inde i næste Interval 305—310.

For vore gifte Medlemmer vil Reguleringstillægget fra og med 1. Oktober udgør:

Lokomotivfyrbødere	Kr. 2760	pr. Aar
Motorførere, Lyntogsassistenter	" 2760	" "
Elektroførere med Grundløn	" 2760	" "
Lokomotivførere med Grundløn	" 2760	" "
Elektroførere med 1 Tillæg el. Slutløn	" 3036	" "
Lokomotivførere med 1 Tillæg el. Slutløn	" 3036	" "
Lokomotivinstruktører med Grundløn el. 1 Tillæg	" 3036	" "
Lokomotivinstruktører paa Slutløn ...	" 3312	" "

Som nævnt var en Stigning ventet. Med den Forhøjelse af Smør- og Margarinepriserne, som har fundet Sted, var det uundgaeligt, ligesom Skattestigningen maatte faa betydelig Indflydelse herpaa. Det fremgaar da ogsaa af Statistisk Departements Bekendtgørelse, at Forskydningerne inden for Normalbudgettets enkelte Hovedgrupper har været størst i Føde-

varegruppen og Gruppen, der omfatter Skatter og Kontingenter.

For Fødevarergruppen er den samlede Udgift-Stigning paa 40 Kr., der foruden Stigningen i Smør- og Margarineprisen skyldes en Merudgift til Æg og Mælk og en Forhøjelse af Prisen paa Oksekød og en Række tiiberedte Kødvarer.

Den samlede Udgift til Fødevarer reduceres imidlertid af et betydeligt Fald i Grøntsagspriserne samt af Værdien i de Smør-Rabatkort, der opnaas af en Gennemsnitsfamilie med 1,84 Børn, der som bekendt danner Grundlag for Pristalberegningen.

Udgifterne til Klæder, Fodtøj og Vask viser en mindre Stigning paa 8 Kr., hvoraf de 4 Kr. alene skyldes Udgifter til Vask, medens Resten hidrøre fra Prisstigningen paa en Række Beklædningsgenstande bl. a. Arbejdstøj.

Forhøjelsen af Gasprisen i Provinsbyer samt Stigningen i Koksprisen har medført en Udgiftsstigning til Brændsel og Belysning paa 5 Kr.

Udgiftsposten Skatter og Kontingenter er steget med 35 Kr., hvoraf 32 Kr. hidrøre fra Skatterne.

Stigningen i Skatteposten beror paa, at den Indtægt, der ligger til Grund for Beregningen at Skatteudgiften, er større end det foregaaende Aar i Forbindelse med nogen Forhøjelse af den gennemsnitlige Skattestigning i Kommunerne.

Indenfor Udgiftsgruppen „Andre Udgifter“ er der kun smaa Ændringer.

Den samlede Udgift i Budgettet er fra April til Juli 1948 steget med 92 Kr. nemlig fra 5320 Kr. til 5412 Kr.

Udgiftsstigningen andrager 1,7 pCt., og for-
deler sig paa Hovedgrupperne saaledes:

	Juli 1948	April 1948	Januar 1948	Oktbr. 1947	Juli 1947
Fødevarer	2060	2020	2030	2038	2025
Klæder, Fodtøj, Vask..	534	526	525	522	517
Bolig	582	582	582	574	574
Brændsel, Belysning ..	375	370	363	354	343
Skatter, Kontingt. o. l.	875	840	838	838	841
Andre Udgifter	986	982	964	964	964
Ialt	5412	5320	5302	5290	5264

Med Bekymring har Tjenestemændene mod-
taget Offentliggørelsen af Juli Pristallet. Skønt
det daglige Budget længe har været tynget af
de stadig stigende Priser, som jo findes paa
Markedet i Maaneder, før de giver sig Udslag
i Statens Tjeneres Lønninger, har det Haab, der
siden Lønningsloven af 1946, og som enhver
inderst inde har nærret til Fremtiden og Landets
Genopbygning, paa ny lidt et smerteligt Knæk.
Thi vel forstaar enhver, og ikke mindst Ud-
øveren i Statens Tjeneste, at der med 5 ulykke-
lige Aar i Ryggen og en stadig Uro paa Ver-
densmarkedet, skal følge trange Aar, men det
bliver vanskeligere og vanskeligere at fatte,
at Byrderne stadig paalægges den samme Gren
af Samfundet.

Der er Klicheer, der kan blive saa slidte, at
Brugen af dem virker modsat Hensigten, men
det maa stadig være tilladt at bruge den, der
fortæller, at ogsaa i „De fem lange Aar“ tog Tje-
nestemændene en stor økonomisk Belastning
paa Skuldrene, og de havde derfor menneskelig
Ret til at haabe, at den middelmaadige Lønfor-
bedring, der fulgte med den nye Lønningslov,
blev bevaret og forbedret fremover, og ikke,
som Tilfældet er, forringes Kvartal for Kvartal.

Denne Gang yder Pristalsstigningen en Mer-
indtægt paa mellem 10 og 16 Kr. pr. Md. Loven
hjemler ikke Ret til mere — vi anerkender det-
te — men det er utilstrækkeligt. Tilstandene i
de danske Tjenestemandshjem er i Dag ikke
alene alvorlige men katastrofale, og det maa
være muligt ogsaa for den højere Instans at
forstaa, at Grænsen nu er naaet.

Vi forstaar saa udmærket godt de Vanske-
ligheder Regeringen har at kæmpe imod, lige-
som vi er bekendt med, at Tjenestemændene
økonomisk er bedre stillet i en Lavkonjunktur-
end i en Højkonjunkturtid, men de førstnævnte
er desværre i faatal, og der maa findes Mulig-
heder for at standse den stadige Deklasering af
Tjenestemændene.

Vi venter ikke — og nærer heller ikke no-
get Haab til en Lønningslovsrevision umiddel-
bart efter to Aars Dagen for en ny Lønningslovs
Ikrafttræden. — Igangsætning af et saa stort
Maskineri vil kun yderligere belaste Statens
Budget og langt fra være at foretrække, da
Ventetiden paa en Lønningskommissions Be-
tænkning umuligt kan tages, thi det, der maa
og skal ske, skal ske hurtigt, og Staten har ved
tidligere Lejligheder vist Evnen til at finde en
Form, hvor en Regulering af Lønningerne har
kunnet gennemføres udenom de gældende Reg-
ler, en saadan maa ogsaa kunde drages frem
nu.

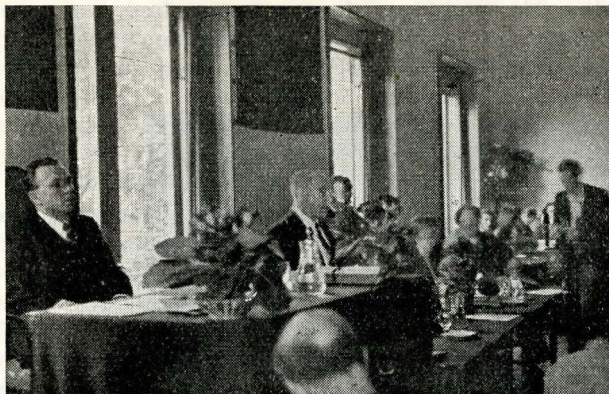
Sommerens Kongresser og Delegeretmøder
indenfor Tjenestemandorganisationerne har
gennem Resolutioner tydeligt tilkendegivet den
Bekymring, man nærer til den uheldige Prisud-
vikling, der har fundet Sted siden Lønningslo-
vens Ikrafttræden. Ogsaa inden for de Organi-
sationer, som ikke har afholdt Kongres el. l.,
giver Medlemmerne Udtryk herfor gennem
daglige Henvendelser og Generalforsamlings-
resolutioner. Nu er Papir ganske vist taknem-
meligt, men med den Resignation Tjenestemæn-
dene altid har været i Besiddelse af, maa Of-
fentligheden forstaa, at en saa generel Rejsning
som den, der i den seneste Tid har fundet Sted
inden for Tjenestemændene, er alvorlig, og en
Forbedring af deres Levevilkaar er nødvendig
og maa gennemføres snarest.

I. T. F.s Kongres i Oslo.

Solen skinnede over Oslo, da Delegerede fra
hele Verden Mandag den 19. Juli mødtes til den
Kongres, som I. T. F. havde indkaldt til.

Salen i Ingeniørernes Hus var smukt pyntet med
Blomster og mange Nationers Flag, og medens et
Orkester spillede norske Melodier, indtog de Dele-
gerede deres Pladser. Forinden var dog mange Hil-
sener blevet udvekslet mellem gamle Bekendte fra
tidligere Internationale Møder, og det var karakter-
istisk, hvorledes en egen højtidelig Stemning i Be-
gyndelsen raadede over Forsamlingen. Haarde og
vanskelige Tider raader endnu, og omvæltende Begi-
venheder er sket ude i Verden siden sidste
Kongres, der blev afholdt i Zürich i 1946, og med
den for Tiden herskende Situation i Europa, hvor
Vest og Øst staar skarpt overfor hinanden, er det
forstaaeligt, at Alvoren er fremherskende, naar Or-
ganisationsrepræsentanter fra Størstedelen af Ver-
den kommer sammen for at drøfte henholdsvis den
forløbne og den kommende Tid.

Præcis Kl. 10 gled et Tæppe, der dækkede Sce-

I. T. F.s Præsident O. Becu.

nen i Baggrunden af Salen til Side, og Oslo kvindelige Arbejdersangkor indledede Kongressen med at synge to Sange, der i Ord var en Hyldest til det arbejdende norske Folk. Efter denne smukke Aabning af Kongressen gav Præsidenten for I. T. F., Formanden for de belgiske Søofficerers Organisation, O. Becu, Ordet til E. Hauge, der som Formand for det norske Sømandsforbund havde været i Spidsen for Arrangementskomiteen.

Hauge indledede sin Tale med at nævne, at I. T. F. havde afholdt Kongres i Oslo i 1920 paa et Tidspunkt, der i nogen Grad kunde sammenlignes med det nuværende, nemlig kort Tid efter en Verdenskrigs Afslutning. Norge var ikke gaaet ud af den sidste Krig uden dybe Saar. Halvdelen af Handelsflaaden var gaaet tabt, og 3.500 norske Sømænd havde sat Livet til. Han udtalte sin Anerkendelse af I. T. F.s Indsats under Krigen for Bekæmpelsen af den fælles Fjende, og sluttede med Ønsket om en vellykket Kongres.

Den norske Trafikminister, Niels Langhelle, hilste fra Regeringen. Han mindede om, at Norge havde været okuperet i fem Aar, og Hovedopgaven efter Krigen har været at genrejse Landet. Forholdene efter Krigen er ikke saa gode, som vi kunde ønske, fortsatte Langhelle, men vi haaber paa en bedre Fremtid, og jeg tror, at denne Kongres vil bidrage til, at Haabet virkelig gøres.

Paa Oslo Kommunes Vegne ønskede Viceformanden for Byraadet, Brynjulf Bull, Velkommen og udtalte, at han ansaa Transportarbejderne for at være en vigtig Faktor for international Forstaaelse og Samarbejde.

Konrad Nordahl hilste fra Landsorganisationen og sagde bl. a.: De norske Transportorganisationer har alle paa deres Omraade gjort en Indsats for at forbedre Leveforholdene, og jeg begaar ikke nogen Uret ved specielt at fremhæve Sømændene. Særlig var det Fremsyn, som deres Ledere viste, og den Offervilje, Medlemmerne lagde for Dagen, af stor Betydning for de fælles Krigsanstrengelser.

Præsidenten takkede hjerteligt for de mange Hilsener og gode Ønsker, der var udtalt fra de forskellige Taleres Side, og sagde, at I. T. F. var glad for at holde Kongres i Oslo, Hovedstaden i det demokratiske Norge.

Derefter holdt han sin Aabningstale, hvori han gav en kort Oversigt over I. T. F.s Virke i den forløbne Kongresperiode.

Det havde været forsøgt at faa Sovjetunionen ind i Samarbejde med I. T. F., men dette havde vist sig haabløst indtil nu. For Tyskland betonedede han Nødvendigheden af dette Lands Genopbygning af Hensyn til Europas Fremtid, og fremhævede, at Spørgsmaalet i Dag er, at den militære Sejr, der blev vundet over dette Land, ikke skulde bruges til at nedtrampe de Ideer, for hvilke Krigen i Virkeligheden blev ført. Paapegede iøvrigt Nødvendigheden af at støtte den tyske Fagforeningsbevægelse, hvis 650.000 Medlemmer, samlet i Jernbane- og Transportorganisationerne, igen havde tilsluttet sig I. T. F.

Stærk i Visheden om, at flere og flere Landes Transportarbejdere ønskede at tilslutte sig vor store og indflydelsesrige Organisation, sluttede Becu sin Aabningstale med Ønsket om, at Kongressen vilde give sit Bidrag til Løsningen af de Problemer, Repræsentanterne var samlet for at drøfte.

Kongressen gik derefter over til at diskutere Virksomhedsberetningen, hvortil mange Talere havde Ordet.

Et af de Indlæg, der blev lyttet interesseret til, blev givet af Amerikaneren C. M. Harrison, en magtfuld oratorisk Begavelse. Harrison er Præsident for de samvirkende Jernbaneorganisationer i U. S. A. Det var første Gang efter deres Tilslutning til I. T. F. Amerikanerne var repræsenteret, og Harrison gav i sit Indlæg Udtryk for, at den amerikanske Fagbevægelse kun vilde staa tilsluttet internationale Organisationer, der var frie og uafhængige, og rettede i denne Forbindelse stærke Angreb mod „Verdens Faginternationale“, hvori Sovjetunionens Organisationer var optaget, og hvilke efter Harrisons Opfattelse var dikteret og ledet af de politiske Magthavere i Kreml.

Et Indlæg, der ogsaa vakte Opmærksomhed, blev givet af A. Deakin, der foruden at være Formand for de britiske Transportorganisationer ogsaa er Præsident for Verdens Faginternationale.

Der synes at være en Misforstaaelse til Stede, naar det gælder Faginternationales Maal og Midler, udtalte Deakin. Denne Organisation er ikke noget Redskab for Kommunisterne. Han advarede imod, at I. T. F. afbrød de Bestræbelser, der var gjort for at samle samtlige internationale Fagorganisationer under Verdens Faginternationale, populært kaldet W. F. T. U., og Deakin hævdede som sin Opfattelse, at det vilde betyde en Splittelse af Fagbevægelsen over hele Verden.

McGuire, der paa Kongressen repræsenterede Jernbanemændene i Canada, udtalte sig paa Linie med Harrison fra U. S. A. Hvis Sovjetunionen ønsker Kommunisme i deres Land, maa det blive deres egen Sag, men hvis de vil paatvinge os deres Ideer, maa vi bekæmpe dem, sluttede Mc. Guire.

Paa Kongressens 3. Dag blev der afholdt Sektionsmøder, hvori Jernbanemænd, Sømænd og øvrige ved Transportarbejdet beskæftigede hver for

Den amerikanske Delegation med C. M. Harrison som Nr. 3 fra venstre.

sig diskuterede deres specielle Problemer. For Lokomotivmændenes Vedkommende blev drøftet Spørgsmaalet om Arbejdstiden, Eenmandsbetjeningen samt oliefyrede Lokomotiver. For Arbejdstidens Vedkommende har de engelske Lokomotivmænd tidligere stillet Krav om 40 Timers Arbejdsuge, men med den for Tiden herskende Mangel paa Arbejdskraft, var der Enighed om foreløbig at stille dette Spørgsmaal i Bero.

Noget lignende gør sig gældende med Hensyn til Eenmandsbetjeningen, ud fra de samme Synspunkter som ovenstaaende, og hvad oliefyrede Lokomotiver angaar, er hele den i England projekterede Ombygning fra Kul til Oliefyring ikke aktuel mere for Lokomotivernes Vedkommende. Amerikanerne oplyste forøvrigt i den Forbindelse, hvad dog ikke blev sagt officielt, at man derovre i de senere Aar er gaaet stærkt ind for Bygningen af store kraftige Diesellokomotiver.

Som Afslutning paa Debatten om de mange Spørgsmaal, der var nævnt under Diskussionen om Beretningen paa Plenarmøderne, blev der af Eksekutivkomiteen stillet en Resolution, hvori der blev givet Udtryk for, at de Forhandlinger, der havde fundet Sted om en Tilslutning af I. T. F. til Verdens Faginternationale, nu definitivt skulde ophøre, idet Eksekutivkomiteen fandt det haabløst at fortsætte disse Drøftelser.

Denne Resolution gav Anledning til en Meningsudveksling, hvor bl. a. Amerikanerne gik stærkt ind for Ordlyden i Resolutionen, medens samtlige Delegerede fra England gik imod. Som tidligere nævnt betragter Amerikanerne Verdens Faginternationale som kommunistisk præget, og som Følge heraf i Strid med Grundideen i selve Organisations-tanken, der skal og maa være demokratisk. Englænderne med Deakin som Ordfører gik skarpt imod Resolutionen. Han mindede om, at der paa den sidste Kongres i Zürich i 1946 var fuld Enighed om, at der skulde optages Forhandlinger med det for Øje, at I. T. F. skulde søge Tilslutning til Verdens Faginternationale, dog med det Forbehold, at førstnævnte skulde bevare sin Handlefrihed paa det faglige Omraade. Selv om det maa indrømmes, at

disse Forhandlinger, der har fundet Sted, har været vanskelige, udtalte Deakin, er det dog ikke rigtigt nu definitivt at afbryde disse. Den diplomatiske Forbindelse mellem Sovjetunionen og den øvrige Verden eksisterer stadig, og det vil ikke være klogt, at Transportinternationalen paa det nuværende Tidspunkt foretager et saadant Skridt.

Delegerede fra de skandinaviske Lande traadte nu sammen for muligvis at stille saadanne Ændringer til den forelagte Resolution, at denne kunde vedtages paa Kongressen. Det tjener disse Landes Repræsentanter til Ære, at der efter nogen Drøftelse blev opnaaet Enighed om enkelte Ændringer med det Resultat, at den paa Kongressen blev vedtaget næsten eenstemig, idet ingen stemte imod, men Amerikanerne undlod at stemme.

Ændringerne til Resolutionen gik ud paa, at Transportarbejdernes Interesser bedst tjentes gennem I. T. F., men for Helhedens Skyld anbefalede man, at Forhandlingerne med Verdens Faginternationale om en Tilslutning hertil skulde fortsætte, men en Forudsætning maatte være, at I. T. F. bevarede sin Handlefrihed og Selvstændighed, ud fra den Betragtning, at Fagbevægelsen skal være demokratisk.

Paa Kongressens næstsidste Dag kom to Repræsentanter fra den amerikanske Marshalladministration til Stede, Clinton Golden og Bert Jewel. Begge repræsenterer Fagbevægelsen i den nævnte Administration, og i en kort Tale, hvori Golden omtalte den Indsats, der er gjort for at bringe Marshallplanen til Udførelse, udtalte han bl. a., at Jernbanemændenes Organisationer i U. S. A. stod bag Bestræbelserne for at genrejse Europas Økonomi.

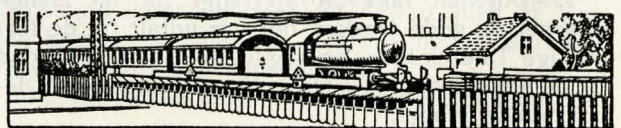
Ved Valgene blev Eksekutivkomiteen, Generalsekretær J. H. Oldenbroek og Vicesekretær P. To-fahrn genvalgt.

Hovedkontoret skal fremdeles være i London, og der blev valgt et Forretningsudvalg, bestaaende af fire britiske Repræsentanter.

For næste Kongres forelaa Indbydelse fra Finland og Østrig, men her træffer Eksekutivkomiteen den endelige Beslutning.

Kongressen sluttede med Taler af Oldenbroek og Lejf S. Olsen (Næstformanden i Arrangementskomiteen) samt Præsidenten, O. Beru, der alle takkede for den forløbne Uge, Kongressen havde varet.

I Forbindelse med Kongressen var Oslo By Vært ved en Middag, og de norske Transportorganisationer inviterede samtlige Deltagere paa en Automobiludflugt, hvorunder man fik Lejlighed til at beundre Norges storslaaede Natur. Turen sluttede med en Samenkomst, hvor uden Tvivl mange Venskaber, til Gavn for det, vi alle higer efter, en bedre mellemfolkelig Forstaaelse, blev sluttet.

Jubilæums Kongres i Finlands Lokomotivmands Forbund.

Den højtidelige Aabning af Kongressen. De fire nordiske Flag føres ind flankeret af finske Kvinder i Nationaldragt.

Det blev en minderig Jubilæums Kongres de finske Lokomotivmænd afholdt i Dagene fra 10.—12. Juli i Tammerfors. Kongressen blev afholdt i Folkets Hus Koncertsal, som i den Anledning var smykket med de nordiske Landes Flag, en Række Afdelingsianer og skønne Blomster.

Til Ære for Jubilaren var Byens Hovedgade — Håneekatu — smykket med de fire nordiske Landes Flag, placeret ved hvert Hjørne af Broen over den Elv, der løber midt gennem Byen. Ogsaa ved Indgangen til Folkets Hus vejede Finland, Sverige, Norge og Danmarks Flag.

Paa Kongressen deltog 96 Repræsentanter fra Forbundets 30 Afdelinger, repræsenterende et Medlemstal paa ca. 4.000. 50 Gæster var indbudt og bl. disse bemærker vi først Statsraad Hárma og Statsraad Peltonen, som repræsenterede Regeringen. Peltonen er Lokomotivfører og repræsenterede ogsaa sin Afdeling i Jyväskylä. Videre var Generaldirektør Roos ved de finske Statsbaner, Maskindirektør Lahtipohja samt hans nærmeste Medarbejder Underdirektør Tamminen fremmødt som Repræsentanter for Administrationen. Fra de udenlandske Organisationer var mødt Sekretær i Nordiske Jernbanemænds Union E. Eliasson, E. Greve Petersen og K. Svendsen fra Dansk Lokomotivmands Forening, Th. Narvestad fra Norsk Lokomotivmands Forbund, Sjøberg fra Svenska Järnvägsmannaforbundet og Malm fra Lokmændenes Distriktsorganisation i Sverige.

Kongressens Aabning formede sig meget højtideligt med en Fanehilsen som efterfulgtes af Musik

af Tammerfors Jernbanepersonalets Orkester, og Sang af Lokomotivmændenes Sangkor fra samme By. Derefter fulgte Aabningstalen af Forbundets Formand Lethonen som bl. a. omtalte de Forsøg, der var gjort allerede i 1876, paa at danne et Forbund af finske Lokomotivmænd. Det blev dog først til Virkelighed i 1898, hvor Organisationen blev stiftet i Tammerfors. I sin Aabningstale rettede Lethonen en særlig Hilsen og Velkomst til de udenlandske Gæster og udtalte sin store Glæde over at disse saa talrigt havde modtaget Indbydelsen og foretaget den lange Rejse til Finland.

Efter Formandens Aabningstale fik Gæsterne Ordet, og af disse talte Statsraad Hárma, Landsorganisationens Sekretær A. Sumo, Edv. Eliasson, Generaldirektør Roos, Sjøberg, Narvestad, Malm, E. Greve Petersen og Backmann, som bragte en Hilsen fra finske Statstjenestemandskartellet. Efter Gæsternes Præsentation blev de respektive Landes Nationalsang spillet. Lykønskningstelegrammer var indløbet fra I. T. F., det russiske Jernbaneforbund og det svejsiske Lokomotivmands Forbund.

Kongressens Arbejde begyndte med Virksomhedsberetningen og af denne fremgik det, at Forbundets Virke i Kongresperioden har været ret omfattende. Saaledes var det bl. a. lykkedes at gennemføre Kravet om en bedre Vurdering af Søndagstjenesten gennem en spontant Strejke den 12. Oktober 1947. Som et typisk Tegn paa at Forholdene i Finland er blevet ændret, var Oplysninger om at Organisationen havde taget sit gamle Navn tilbage, og at den ifølge Lovene atter gjorde det muligt at

optage alle, der var beskæftiget ved Lokomotivmandsgerningen som Medlemmer, herunder ogsaa de saakaldte ukvalificerede Lokomotivfyrbødere (kørende Ekstrahaandværkere og Remisearbejdere). Dette havde medført en Forøgelse af Medlemstallet, saaledes at Forbundet pr. 1. April 1948 i 30 Afdelinger havde et Medlemsantal paa 3.874. Et Tal, som nu var paa ca. 4.000, heraf var dog ca. 250 pensionerede Lokomotivmænd. Finsk Lokomotivmands Forbund er tilsluttet Finlands Landsorganisation, ligesom de er tilsluttet Nordisk Jernbanelands Union og International Transportarbejderforbund. Forbundet tog allerede i Aarene før Krigen Arbejdet for et bedre nordisk Samarbejde op, og har videreført dette efter Krigen.

Af de Forslag, der er blevet behandlet, bemærkedes en Ændring i Anciennitetsberegningerne, et Forslag om at Forbundet skulde arrangere Uddannelseskursus for sine Medlemmer, hvilket blev vedtaget. Et Forslag om en Forhøjelse af den Understøttelse, som Medlemmerne tilkommer, hvis de i Tjenesten bliver udsat for Uheld, der medfører Rets- sag, blev ligeledes vedtaget. Tidligere var disse Understøttelser fastsat til 50 pCt. af Udgifterne med en Begrænsning paa 5.000 Mark, i særlige Tilfælde kunde Understøttelse gives med 100 pCt. be- grænset til 15.000 Mark.

Under Behandling af Forslag blev der rejst en kraftig Kritik mod enkelte Bestemmelser i Loven om Arbejdstid, hvori der findes en obligatorisk Be- stemmelse om Udførelse af Overarbejde, ligesom Loven godkender en Arbejdstid paa 16 Timer. Kongressen vedtog en Resolution, som kraftigt under- streger Kravet om en Ændring af denne Lov.

Under Valgene blev K. A. Lethonen genvalgt til Formand. Til Hovedbestyrelsen valgtes G. H. Widing og K. Nurminen fra Helsingfors, O. Korsi fra Åbo, E. Rostig fra Seinajoki, E. Erkulla fra Kou- vola, V. Voustraula fra Tammerfors, V. Silenius fra Uleaborg, og E. Tammingen fra Peiksamake.

Ved Kongressens Afslutning talte Malm, Svend- sen og Narvestad. Mødets Dirigent takkede de udenlandske Gæster, og mindede om den store mor- alske Betydning, det var for de finske Lokomotiv- mænd at have saa gode Forbindelser i Norden.

Vort finske Broderforbund er, som det fremgaar af Jubilæet, et gammelt Forbund, og har gennem de tunge og vanskelige Aar for Finland og det finske Folk holdt godt sammen. Dette skyldes vel i første Række, at det har været et stærkt Fagfor- bund, som har været fri for de politiske Brydninger, som har skadet den finske Arbejderbevægelse og paaført den mange Lidelser. Efter Krigene fra 1920 blev finsk Arbejderbevægelse lammet, og ingen Or- ganisation fik Lov til at beholde sit gamle Navn. Heller ikke vort Broderforbund. Nu er imidlertid Forholdene betydeligt ændret, og der hersker atter fredelige og demokratiske Tilstande. Kvinden ind- tager en stor Plads i det finske Arbejderliv, saale- des saas indenfor Jernbaneetaten mange kvinde-

lige Funktionærer og Arbejdere. I Lokomotivremi- serne bemærkede vi, at samtlige Remisearbejdere var Kvinder. Ligeledes saas kvindelige Konduk- tører paa Sporvognene og Omnibusserne, et By- billede, som en Dansker staar uforstaaende overfor, indtil han faar at vide, at Finland under den sidste Krig havde ca. 60.000 faldne. Et trist og uhyggeligt Tal.

Den daglige Ledelse af Finsk Lokomotivmands Forbund forestaas af Sekretæren Hugo Aattela, han blev ansat som Generalsekretær i Forbundet i 1941, og er ogsaa Fagbladets Redaktør. Aattela har været Rigsdagsmand i 15 Aar, og har tidligere været Re- daktør for en socialdemokratisk Avis. Foruden Aattela var der paa Forbundskontoret ansat en Se- kretær (en pensioneret Lokomotivmand), en kvin- delig Hovedkasserer samt en Funktionær. Forbun- det har eget Hus, og selvsagt et moderne Kontor, som dog trænger til at udvides, hvilket imidlertid paa nuværende Tidspunkt ikke lader sig gøre paa Grund af de vanskelige Boligforhold.

Under Kongressen i Tammerfors var der arran- geret forskellige Festligheder og Udflugter. Bl. a. foretog hele Kongressen om Søndagen en Baadtur paa Pyhijarve (den hellige Sø), og efter godt 1½ Times Sejlads gik vi i Land paa en af de mange, smukke Øer, hvor der var serveret Middag. Øen tilhørte Kommunen, ligesom Restauranten var et kommunalt Foretagende. Om Aftenen den første Mødedag samledes Kongresdeltagerne i Mødeloka- let, hvor der var Sang, Musik og flere Foredrag af kendte Mænd inden for Forbundet. Ved samme Lej- lighed blev Forbundets nye Fane indviet. Festlig- hederne afsluttedes Kl. 2 med Dans. Efter denne Fest fik man et Indtryk af den finske Udholdenhed. Lokomotivmændenes Hustruer, som forøvrigt om- fatter Mandens Arbejde med en levende Interesse, gik direkte fra Festen over i den Bygning, som til- hører Afdelingerne i Tammerfors, hvor de til den tidlige Morgen arbejdede med Tillavning af Smørre- brød, Suppe og Kaffe, som Kl. 8 blev serveret til alle Kongressens Deltager.

Vore finske Venner viste en Gæstfrihed, som næppe findes større, hvor i Verden det saa end maa være, og Samværet med finske Kolleger var en minderig Oplevelse. Baade i Åbo, Tammerfors og Helsingfors var der mødt Repræsentanter op med det specielle Formaal for Øje, at tage sig af de an- komne Gæster og sørge for en god Behandling un- der den videre Rejse til Kongresbyen. Finnen er glad i sit Land, han har kæmpet og lidt for sin Fri- hed og Selvstændighed, og med sejt Energi arbej- der han sig stadig fremover, og hænder der ikke noget ondt, som kan forstyrre den Genrejsning, hele det finske Folk med sammenbidt Energi er gaaet ind for, vil Finland snart igen være paa Høj- de med de Forhold, der eksisterede før Krigenes Begyndelse. For en Udlænding var det tydeligt at mærke, at Forholdene i Finland i Dag er langt bedre end for blot et Aar siden.

Finsk Lokomotivmands Forbund omfatter Lokomotivførere, Lokomotivfyrbødere og i en vis Udstrækning Lokomotivfyrbøderaspiranter. De vordende Aspiranter tages ind som Lærlinge og efter to Aars Læretid begynder de deres Uddannelse i Værkstedet og fra den Dag optages de som Medlemmer. Under Krigen blev det paa Grund af Personalemangel nødvendigt at dispensere fra de gældende Regler, dette medførte, at de fik det. de kaldes ukvalificeret Personale ved Lokomotivdriften. Disse ukvalificerede blev noget af et Problem efter Krigen, idet det drejede sig om ca. 1200 Mand, men efterhaanden er mange af disse gaaet over til andet Arbejde og hvad der er tilbage vil nu faa den Uddannelse, som er nedlagt i Bestemmelserne herom.

Tjenestetiden er paa 47 Timer pr. Uge eller 141 Timer i en 3 Ugers Turnus. Nattjenesten ligger paa et meget lavt Timetal. For Tjeneste om Natten paa 2 Timer eller mere i Tidsrummet fra Kl. 22 til Kl. 6 ydes der en særlig Godtgørelse paa 60 Mark pr. Nat.

Fra April 1947 fik Forbundet gennemført, at der for Søndagsarbejde skal ydes 100 pCt. af Nettolønnen. For Lokomotivførere beløber dette sig til ca. 96 Mark pr. Uge, for Lokomotivfyrbødere til ca. 85 Mark (100 finske Mark er efter Dagens Kurs i danske Kr. 3,54). Der arbejdes gennemsnitlig hver anden Søndag, men efter at Søndagsgodtgørelsen er blevet indført søger Administrationen at begrænse Antallet af Søndagstog. Søndagsarbejdet regnes inden for Kalenderdøgnet.

I Finland har Statens Tjenestemænd særlig lang Ferie. Med Gyldighed fra 1. Juni 1947 har de efter 1 Aars Tjeneste 30 Dages Ferie, men efter 15 Aars Tjeneste hele 42. Dage. Halvparten af Ferien faas i Sommermaanederne, Resten om Vinteren. Under Sygdom ydes der dem fuld Løn i den første Maaned, hvorefter de i indtil $\frac{1}{2}$ Aar oppebærer $\frac{2}{3}$ af Lønnen.

Det finske Lønregulativ har 38 Lønklasser. Aspiranter og Lærlinge lønnes efter Overenskomst oprettet mellem Organisationen og Styrelsen.

Det kørende Personale (Lokomotiv- og Togpersonale) oppebærer Timepenge, som udgør ca. 1200 Mark pr. Md., herudover har Lokomotivførere Kilometerpenge, som andrager ca. 1600 Mark pr. Md. Alle Lønningsklasser har 5 Alderstillæg efter henholdsvis 3, 6, 9, 12 og 15 Aars Anciennitet. Der er 5 pCt. Forskel mellem hver Lønklasse og hvert Alderstillæg er paa 4 pCt. af Grundlønnen, hvilket betyder, at Tillægene bliver større jo højere Lønningsklassen er.

Pensionen er 60 pCt. af Grundlønnen, hvilket man er utilfreds med, hvorfor der er rejst Krav om en Revision af Pensionsbestemmelserne, og der er Haab om, at en Bedring kan gennemføres.

FRA MEDLEMSKREDSEN

Lokomotivpersonalets Lønninger.

Naar Tjenestemandslønninger skal revideres, hører man ofte udtalt, at Lønningerne skal være passende. Men hvad er egentlig passende? For at afgøre dette maa man have noget at sammenligne med og stille i Forhold til. Engang opstillede man følgende Betingelser, for at Lønnen kunde kaldes passende.

Den skulde være passende i Forhold til:

1. Lønningerne i private Erhverv.
2. Den krævede Uddannelse.
3. Stillingens Betydning og Anseelse.
4. Det Arbejde, der skal præsteres.
5. Det Ansvar, der er paalagt.
6. De Værdier, der er betroet.

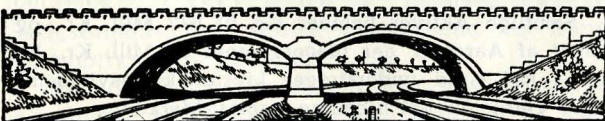
Hvilket vel ogsaa i det væsentligste maa siges at dække, hvad man forstaar ved en passende Løn, og i det følgende skal prøves en Vurdering af Lokomotivpersonalets Lønninger i Forhold hertil.

1. *Lønningerne i private Erhverv.* Der var maaske i 1946 noget Tilløb til rimelig Forhold til private Funktionær- og Arbejderlønninger, men man gik da ud fra de Lønninger, som havde været almindelige indtil den Tid. Siden er Lønningerne i private Erhverv steget i en saadan Grad, at der ikke mere kan siges at være noget rimeligt Forhold til Stede.

2. *Den krævede Uddannelse.* Her er Lokopersonalet i Modsætning til mange andre Kategorier af Tjenestemænd saa heldige at have et fast Grundlag, der ikke beror paa Skøn. Der kræves Haandværkeruddannelse forinden Antagelse eller Ansættelse, og som Følge deraf maa det være rimeligt, at en Lokomotivfyrbøders Begyndelsesløn ikke ligger lavere end Haandværkerlønnen. Det er og maa jo være en Tørfremmelse for en Haandværker at blive Lokomotivfyrbøder, der kræves ekstrafine Lægeattester, Kursus med Eksamen paa Jernbaneskolen, to Aars Aspiranttid paa nedsat Løn og gode Forhold i det hele. Naar saa Begyndelseslønnen som Lokomotivfyrbøder ligger et Par Tusinde Kroner aarligt under den Løn, han havde som Haandværker, saa er det ikke passende. Hvorledes man i Forhold dertil vil vurdere Lønnen for en Lokomotivfører, kan det være vanskeligere at afgøre, men med rimeligt Hensyn til alle Forhold, videre Uddannelse m. m., kan det ikke være passende, at Lokomotivføreren, som det er for Tiden, ikke engang paa ældste Løn naar det samme som en Haandværker.

3. *Stillingens Betydning og Anseelse.* Dette vil altid bero paa Skøn. Stort set er vel alle Stillinger lige betydningsfulde, maaske er de laveste endda de mest nødvendige. Hvad Anseelsen angaar, saa kommer denne med Lønnen eller Placeringen indenfor Lønklasserne, den er altsaa ikke en Realitet, men en Fiktion, man kan anbringe efter Behag.

4. *Det Arbejde, der skal præsteres.* At vurdere Anstrengelsen ved forskellige Arbejdspræstationer lader sig ikke gøre saa ligetil, kun den, der har Skoen paa, ved rigtigt, hvor den trykker. Men Lo-

kopersonalets Gerning er anstrengende, enervevende og opslidende, et stærkt Helbred skal der til, og det maa vogtes vel, ellers bliver man slaaet ud før Tiden, Syn, Hørelse og Reaktionssevne maa være i Orden. Arbejdstid og Fritid, som andre Mennesker har det, faar man aldrig, Sommerferie om Sommeren er meget sjælden og da kun nogle faa Dage. Og fordi Fritiden falder saa uregelmæssig, er man som Regel afskaaret fra at faa Del i mange af de Kulturgoder, som staar til Raadighed for andre Mennesker. Alt dette er der ikke taget Hensyn til ved Fastsættelsen af Lønnen, som derfor heller ikke kan være passende i Forhold dertil.

5. *Det Ansvar, der er paalagt.* Alle har Ansvar, men for meget faa er Ansvaret større og mere direkte end for dem, der har med Trafik og Transport at gøre. Man kan f. Eks. paa et Værksted eller en Fabrik ved en Uagtsomhed eller en Fejltagelse ødelægge kostbart Materiale, i en Forretning ved et forkert Køb eller Salg foraarsage Tab, i en Bank foretage en uheldig Disposition, tælle, regne eller skrive forkert o. s. v., men alt saadant vil som Regel være Bagateller i Forhold til det, der kan ske, hvis der begraas Fejltagelser eller vises Uagtsomhed af dem, der har direkte med Sikkerhedstjenesten i moderne Jernbanetrafik at gøre. Heller ikke i Forhold dertil kan Lønningerne siges at være passende.

6. *De Værdier, der er betroet.* Almindeligvis tænker man ikke paa det, og endnu mindre taler man om det, det kan lyde som Pral, men ikke destomindre er det en Kendsgerning. En Lokomotivfører er en meget betroet Mand. Et af vore store og hurtige Tog har alene i Materiellet en Værdi, der overstiger hele Aktiekapitalen i de fleste Banker, er større end hele det aarlige Budget i de fleste af vore Provinsbyer og større end den totale Værdi af et stort Gods med alle dets tilhørende og tilliggende Herligheder og Rettigheder. Dette er en Lokomotivfører betroet, foruden hvad Toget medfører af Gods, hvis Værdi maaske kan beløbe sig til lige saa meget, eller Mennesker, som muligvis nok kan være værdiløse maalt i Penge, men i hvis Velfærd der dog kan være meget store Interesser. Det er ganske vist ikke saaledes, at han kan formøble det ved Svindel, Falsk, Bedrageri, Underslæb eller lignende Transaktioner gennem længere Tid, men han kan ved Uagtsomhed, Ligegyldighed eller bare ved et Øjeblik Tankeløshed bringe det hele i en saadan Tilstand, at dets Værdi er yderst problematisk. Han kan ikke som en Bankdirektør eller et Byraad tage en Situation under Overvejelse og i en mægtig Lænestol ved en god Cigar tænke over Sagen, drøfte den med andre, indhente nærmere Oplysninger, søge Raad og eventuelt udsætte Afgørelsen. Han maa tage den rigtige Beslutning og handle derefter øjeblikkeligt, ganske vist i de fleste Tilfælde efter forudgivne Bestemmelser, i hvis Mangfoldighed han altid skal være fuldstændigt orienteret, men ogsaa efter Skøn og Erfaring. Naar alt dette tages i Betragtning, er den Løn, der bydes en Lokomotivfører, rystende ringe i Forhold til Lønnen for andre Mennesker, som betroes tilsvarende Værdier.

Det synes imidlertid, som om man ved Fastsættelsen af Lønningerne ikke mere tager Hensyn til de ovennævnte Forhold, men derimod uden videre anser den Løn for passende, som vedkommende Organisation kræver og kan faa gennemført. Man kan saaledes se, at Stillingen, hvor Uddannelse, Arbejde m. v. praktisk talt kan sidestilles, lønnes meget forskelligt inden for forskellige Etater (f. Eks. Togbetjente — Politibetjente). Man ser ogsaa, at jo flere Grader man laver inden for en Kategori, jo bedre bliver Lønnen. Her synes det, som om D. L. F. har svære Synder paa Samvittigheden.

Nu kom Meddelelsen om Pristallets Stigning. Fra Oktober skal vi have 10—16 Kr. mere om Maanedelen. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, men hvad er en halv Snes Kroner om Maanedelen i vore Dage? Skal vi have bare en nogenlunde rimelig og passende Løn, er det ikke 10, 20, 30 eller 50 Kr. mere, men en Forhøjelse paa mindst 40—50 pCt. Man maa jo stadig regne med, at omkring Halvdel af en Lønstigning skal tilbagebetales som Skat.

L. H. Dybdahl.

Statsanstalten i 1947.

Statsanstalten har nu udsendt sin Beretning for 1947, og det fremgaar heraf, at den gode og sunde Interesse for Tegning af Livsforsikringer stadig er stor i Befolkningen.

I det forløbne Aar har Statsanstalten haft en samlet Nytegning af Livsforsikringer paa 171 Mill. Kr. — efter hvad der oplyses for os langt det største Beløb, der nogensinde herhjemme er tegnet af een Virksomhed paa et enkelt Aar. I nogen Grad staar denne store Tegning vel ogsaa i Forbindelse med, at Statsanstalten i 1947 udbetalte 34 Mill. Kr. i Bonus for et Femaar.

Afgangen af Forsikringer ved forsikredes Død, Forsikringstidens Udløb og frivillig Afgang andrager 32 Mill. Kr., saa Bestanden af Livsforsikringer er efter en Netto-Tilgang paa 139 Mill. Kr. steget til 1 $\frac{1}{3}$ Milliard Kr.

Man bemærker sig, at skønt Statsanstalten har haft over 28 000 Begæringer med Helbredsoplysninger til Bedømmelse, er der kun i 65 Tilfælde givet Afslag paa Livsforsikring. Det vil altsaa sige, at *praktisk taget alle har kunnet faa Forsikring.*

Af Renteforsikringer (særlig Pensionsforsikringer) er der tegnet over 8 Mill. Kr. i aarlig Hævning, og Bestanden udgør herefter ved Aarets Udgang mere end 46 Mill. Kr. aarlig Hævning.

I Statsanstaltens Regnskab over Driftsomkostninger har Rekordtegningen faaet sit særlige Udtryk gennem de store Udbetalinger til Tegningsprovision; men disse Udlæg kommer jo ind igen, efterhaanden som de fremtidige Forsikringspræmier indgaar; endvidere har Ekspeditionen af den før omtalte Bonusudbetaling naturligvis ogsaa kostet en Del Penge. Men skønt der saaledes er trukket stærke Veksler paa Statsanstaltens Driftsfond, andrager den med Udgangen af 1947 over 16 Mill. Kr.

Samtlige Aktiver beløber sig til 672 Mill. Kr., og i Løbet af Aaret er der placeret godt 82 Mill. Kr., hvilket i høj Grad understreger Livsforsikringsvirksomhedens Værdi for det hjemlige Kapital-Marked.

Oplysningsarbejdet.

Tillidsmands-Kursus.

Dansk Jernbane Forbund's Landsudvalg for Oplysningsarbejde havde i Dagene fra 6. til 12. Juni arrangeret Gruppeformandskursus i Feriebyen ved Middelfart.

Med Landsudvalgets Formand, Overportør N. M. Andersen, Aarhus, som Kursusleder fik Kursus'et et værdigt, smukt og udbytterigt Forløb.

Ud fra sit mangeaarige Virke i Oplysningsarbejdets Tjeneste havde han tilrettelagt Undervisningsplanen paa en fortræffelig Maade, og selv om der ved Afslutningen faldt en Ytring om, at Kursus'et var lagt haardt op med meget Arbejde for Kursisterne var der Enighed om, at han, paa en Gang myndig, men ogsaa ved imødekommende og kammeratlig Aand, havde forstaaet at gennemføre Kursus'et til Gavn for Kursisterne og D. J. F. til Ære.

Kursus'et var delt i 4 Studiekredse med 16 Deltagere i hver og til Medarbejdere havde han følgende Studiekredsledere som med Energi og kyndig Vejledning gennemgik den omfangsrige Undervisningsplan med Deltagerne:

Banebetjent N. A. Jensen, Aarhus.
Overportør P. Madsen, Nyborg.
Overportør Meldgaard Kristensen, Kbhvn.
Togformand H. S. Hansen, Kbhvn.

Til yderligere Supplering af Stoffet blev der afholdt følgende Foredrag:

Generaldirektør E. Terkelsen: Statsbanernes Personalepolitik.

Fmd. for Norsk Jernbaneforbund, Trana, og Ombudsmænd Johansson, Sverige: Norsk og Svensk Jernbaneforbund's Struktur og Forretningssang samt Lønnings- og Arbejdsforholdene i de to Lande.

Trafikchef N. C. D. Johnsen: Trafikproblemer i Dag og i Fremtiden.

Sekretær i D. J. F., J. K. F. Jensen: Samarbejdsudvalgene og deres Opgaver.

Minister for offentlige Arbejder, Carl Petersen: Aktuelle Problemer i dansk Politik.

Banechef Th. Engquist: Skal Storbyens kollektive Trafik gaa under Jorden.

Hovedkasserer i D. J. F., L. Thorup: Jernbane Forbundets Økonomi og Regnskab.

Til at deltage i Kursus var der indbudt Gæster fra Norsk Jernbaneforbund, Svenska Järnvägsmanaförbundet, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation, Dansk Postforbund og Dansk Lokomotivmands Forening.

Økonomisk er Afholdelsen af et saadant Kursus ikke nogen billig Foranstaltning, men der er ingen

Tvivl om, at den store Tilslutning, der Aar efter Aar er til disse Kursus, er et fuldgyldigt Bevis paa, hvor umaadelig stor Popularitet og Kundskabstørst der hersker om disse Kursus blandt D. J. F.'s Medlemmer. Derfor er de Beløb, som Forbundet anvender hertil, givet godt ud; thi Dansk Jernbane Forbund faar herigennem en oplyst, vel trænet og dygtig Tillidsmandsstab og Medlemsskare.

Carl Schmidt.

Jubilæum.

Tirsdag den 27. September d. A. kan Lokomotivfører O. Jensen, Vingaardsgade 7, 1., Aalborg, fejre sit 40 Aars Jubilæum ved De danske Statsbaner.

Tirsdag den 28. September d. A. kan Lokomotivfører C. Ringsted, Østerbro 80, Aalborg, fejre sit 40 Aars Jubilæum ved De danske Statsbaner.

Begge to er kendte og agtede Lokomotivmænd paa Jyllands nordligste Hovedbane, ligesom de nyder almindelig Tillid blandt medansatte og Kolleger. Med Paapasselighed og Nidkærhed har de udført deres ansvarfulde Gerning indenfor Lokomotivtjenesten, til Gavn for den Stat, vi alle er stolte af at tilhøre.

Paa Dagen, hvor en lang Gerning er bag dem, vil vi ønske, at de trods strenge Tjenester maa bevare Livskraft til at nyde endnu mange gode og lykkelige Aar.

Hjertelig til Lykke.

Paa Kollegernes Vegne.
C. A. Jespersen.

Lokomotivfører N. Hammer ved Roskilde Maskindepot kan den 7. September 1948 fejre sin 40 aarige Ansættelse ved D. S. B. Jubilæum er velkendt over det ganske Land, baade af Kolleger og Offentligheden, for sidstenævntes Vedkommende har han været i Kontakt med denne, igennem Radio og Presse, hvor han i romantisk Form har tolket Lokomotivmændenes Arbejdsforhold.

Jubilæum er stærkt Interesseret i organisatoriske Forhold, og er rede til at ofre for at forbedre Forholdene for Lokomotivmændene.

Ved selskabelige Sammenkomster nyder Afdelingen ogsaa godt af Hammers poetiske Aare, da han ogsaa her gør sin Indsats for at skabe hyggelige Timer i kammeratligt Samvær.

Naar alt bliver taget i Betragtning, er det en selvfølge, at Jubilæum med sit rolige Væsen og sin noble Adfærd er en agtet og afholdt Kollega.

Lokomotivførerne ved Roskilde Maskindepot bringer dig herved en Tak for dit Arbejde, og vi ønsker til Lykke med Jubilæet.

K. J. C.

Taksigelser.

Hjertelig Tak til alle, som har vist venlig Deltagelse under min kære Mand Lokomotivfører L. K. Larsens Sygdom, Død og Begravelse.

Maren Larsen,
Jyllandsgade 37, Struer.

Opmærksomhed frabedes.

Al Opmærksomhed i Anledning af mit 40 Aars Jubilæum frabedes venligst.

N. M. Madsen.
Lokomotivfører, Kh. Gb.

**Til Medlemmer
i Statsbanepersonalets Sygekasse.**

I Anledning af Jernbanelægen Dr. Lauritzens Død bedes alle de af hans Klienter, som gerne vil beholde Dr. N. Nielsen, som har vikarieret for ham, om snarest at indsende Navn og Adresse til Hr. Aksel Bjerre, Maskin-afdelingens Regnskabskontor, eller til undertegnede.

Ove Bruhn, Blankavej 18, Valby.

**Den gensidige Uheldsforsikrings-Forening
for De danske Statsbaners Personale.**

Paa Repræsentantskabsmødet den 25. Maj 1948 vedtoges det at forhøje Præmien for Dagpenge i Fareklasse A II fra Kr. 0,80 til Kr. 1,00 kvartaarlig pr. 1 Kr.s Forsikring.

Under nævnte Fareklasse hører: Forstinspektør og -kontrolør, Overbane-, Oversignal-, Tavle-, Ranger- og Pakhusmestre, Radiotelegrafister, Fyrassistenter samt hele Lokomotivpersonalet og Færger- og Skibes Maskinpersonale.

Forhøjelsen træder i Kraft den 1. December 1948.

Styrelsen.

D. S. B. Tjenestemænds Børneforsørgelse

afholdt sin ordinære Generalforsamling den 23. Maj 1948 paa Hotel „Landsoldaten“ i Fredericia.

Formanden, Opt. F. E. Ferdinandsen, Nø., bød Velkommen og mindedes de Medlemmer, som var afgaaet ved Døden siden sidste Generalforsamling. Stationsforstander C. A. Korshagen, Fs, Stationsbetj. R. G. V. L. Holmgren, Kh, og Rangermester A. K. T. Sørensen, Næ, og udtalte et „Ære være deres Minde“.

Togbetjent A. Jørgensen, Fa., blev valgt til Dirigent, og Stationsbetjent J. P. Nielsen til Sekretær. Togbetjent Jørgensen oplæste derefter Dagsorden og gav Orde: til Formanden.

I sin Beretning om Virksomheden fremhævede Formanden, at der stadig var god Tilgang til Foreningen, hvilket var et Bevis for den gode Gavn Medlemmerne havde af at lade deres Børn indmelde i vor Forening. Omtalte nogle Sager angaaende Medlemmer, som var blevet slettet af Foreningen. Der var siden sidste Generalforsamling udstedt 281 nye Bøger og udbetalt 161 Bøger ved Konfirmation, 26 Bøger ved Forfald og 25 Bøger efter Ønske. Bestyrelsesmøde var afholdt den 11. Februar 1948 og oplæste Protokollen og gav nogle supplerende Meddelelser om Mødet. Formanden havde efterset det maanedlige Regnskab og havde altid fundet det i Overensstemmelse med Foreningens Bøger og Bilag. Beretning og Protokol blev enstemmigt vedtaget. Kassereren, Togfører C. D. Christensen Hg. fremlagde og oplæste Regnskabet, der udviste følgende:

Indtægt.	Kr. Ø.
Solgt 19.548 Mrk. a 1 Kr.	19.548, 00
164 Indskud a 25 Øre	41, 00
Rente af Bankbøgerne	2.510, 45
Rente af Postgirokonto	20, 89
	<hr/>
	22.120, 34

Udgift.	Kr. Ø.
Udbetalt 137 Bøger v. Konfirm.	9.317, 94
" 26 " v. Forfald	1.408, 30
" 25 " e. Ønske	750, 37
" 24 " fra Konto	837, 80
Tryksager, Stemmesedler	54, 00
Papir, Konvolutter og Blæk	14, 40
En ny Hovedprotokol	106, 00
Bestyrelsesmøde i Kh	10, 00
5 Aars Opgørelsen	100, 00
Formandens Løn	225, 00
Kassererens Løn	525, 00
Porto	47, 62
Balance	8.723, 91
	<hr/>
	22.120, 34

Status pr. 31.—3.—1948.	Kr. Ø.
Foreningens Formue pr. 31. Marts 1947	72.991, 99
Indskudt i 1947—48	8.723, 91
Foreningens Formue pr. 31. Marts 1948	81.715, 90
Den 31. Marts 1948 var 475 Mrk. Restance ..	475, 00
	<hr/>
	82.190, 90

- Nu maa vi jo bare haabe, at der ikke er for mange Klumper i!

5 Aars Opgørelsen. Kr. Ø.

Den 31. Marts 1948 var der i Foreningen 358 Medlemmer med 1.645 Bøger, hvorpaa der var indbetalt 38.512 Mærker a 45 Øre ..	17.330, 40
og 56.782 Mærker a 1 Kr.	56.782, 00
Tilskrevet Rente af Beløbet	2.918, 30
Henstaaende Bonus fra 1937	48, 64
Henstaaende Bonus fra 1942	358, 86
Tilskrevet Bonus d. 31. Marts 1948	471, 29
Henstaaende i Konto: 216 Bøger	3.908, 82
Tilskrevet Rente deraf	140, 33
	81.958, 64

Resume. Kr. Ø.

Før Bonustildelingen d. 31. Marts 1948 havde Medlemmerne til Gode	81.487, 35
og der fremkom ved Opgørelsen et Overskud paa Kr. 703,55, der tilførtes Medlemmernes Konti med	471, 29
hvilket svarer til 1/2 Øre pr. Mærke.	
Restbeløbet overføres til næste Opgørelse med	232, 26
	82.190, 90

Ovenstaaende Regnskab er af os undertegnede gennemgaaet og fundet i Overensstemmelse med Foreningens Bøger og Bilag.

Foreningens Formue er til Stede.
Helsingør, d. 22. April 1948.

H. V. Sørensen,
Revisor.

T. C. Olsbro
Revisor.

C. D. Christensen,
Kasserer.

Efter at Regnskabet havde cirkuleret rundt blandt de tilstedeværende, gav Kassereren nogle Oplysninger om Foreningens Midler og Formue. Flere af Medlemmerne udtalte deres Glæde over det fine Regnskab, og efter at Revisorerne havde anbefalet at stemme for Regnskabet, blev dette enstemmigt vedtaget.

Ifølge indkomne Stemmesedler var Togfører C. D. Christensen, Hg, valgt til Kasserer med 172 Stemmer, Stationsbetjent K. A. J. Larsen, Kh, som Bestyrelsesmedlem med 142 Stemmer, Stationsbetj. J. P. Nielsen, Gb, med 136 Stemmer. Som Suppleant for Bestyrelsen blev Pakmester L. P. Andersen, Hg, valgt med 112 Stemmer. Til Revisor genvalgtes Skibsfører Th. Olsbro, Kø, med 151 Stemmer, og som Suppleant blev Togb. A. W. Byberg, Kh, valgt med 109 Stemmer.

Et Forslag indsendt af Opt. Jørgensen, Bm, angaaende Mærker af forskellige Værdi blev af Opt. Jørgensen trukket tilbage, da dette af forskellige Grunde var uigennemførlig. Udgiften til Afholdelse af Bestyrelsesmøde og Revisionsmøde blev forhøjet til 15 Kr. og 25 Kr. Det vedtoges at lade afholde næste Generalforsamling i Korsør Aar 1950. Under Eventuelt udtalte flere af Medlemmerne deres Glæde over det fine Resultat, de opnaaede til deres Børns Konfirmation, og kunde paa det bedste anbefale alle medansatte, som havde Børn, at lade disse indmelde i vor Forening.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttede Dirigenten Mødet og takkede for god Ro og Orden.

F. E. Ferdinandsen.

Byttelejligheder.

Fredericia—Aarhus.

God, solrig 2 Vær. Lejlighed m. Kamin i Fredericia ønskes byttet med en 2 eller 2 1/2 Vær. i Aarhus.

E. P. C. Larsen, Johs. Jensens Alle 8, Fredericia.

Aabenraa—København.

En 3 1/2 Vær. Villalejlighed ønskes byttet med Lejlighed af samme Størrelse i København.

Kontrolør S. A. Nielsen,
Rigstelefonen, København.

Maribo—Nykøbing F.

En 2 Værelses Lejlighed i Maribo ønskes byttet med en tilsvarende i Nykøbing F.

Toldassistent H. J. Jørgensen,
Toldkamret, Nykøbing F.

Aarhus—København.

Andelshus, Godfred Hansensvej 12, Aarhus. Nær Skov og Strand. 3 Vær., 2 Kamre, fuld Kælder, 1000 Kvadrat Alen Have. Andel 1000 Kr., Leje 960 Kr.

Ønskes byttet med 3 1/2—4 Vær. moderne Lejlighed i København.

Overtoldassistent Hovad,
Telefon: om Dagen Central 7224,
om Aftenen Holte 1623.

Værelse søges.

En norsk Lokomotivførers Søn, der fra 1. September d. A. skal studere ved Handelshøjskolen i København, søger fra ovennævnte Dato et Værelse med eller uden Pension.

Tilbud bedes sendt til Hr. Karl Arntsen, adr. Handelshøjskolen, Julius Thomsens Plads 10, Kbhvn. V.

Rettelse til Adressefortegnelsen

Lokomotivtyrbøderafdelingerne:

Nyborg: Kassererens Navn og Adresse rettes til: W. F. Sørensen, Worrishøffersgade 17.

HUSK

for at undgaa Standsning i Forsendelsen af D. L. T. ved Flytning at meddele Postvæsenet den ny Adresse. Det hænder ikke saa sjældent, at Medlemmer undlader eller glemmer ovennævnte Meddelelse til Postvæsenet, hvilket foraarsager Ulemper baade for Medlemmet og for Kontoret.

Forflyttelse efter Ansøgning pr. 1.—8.—1948.

Lokomotivfyrbødere:

H. Petersen, Herning, til Viborg.

Forflyttelse efter Ansøgning pr. 23.—8.—1948.

Lokomotivfyrbødere:

A. Pedersen, Aarhus H., til Randers.

Fortremmelser pr. 1.—9.—1948.

Lokomotivfyrbødere til Lokomotivførere:

P. T. Møller, Fredericia, i Haderslev.
A. C. Jacobsen, Kh. Gb., i Nykøbing F.
T. E. Jensen, Struer, i Skive.
A. H. Pedersen, Fredericia, i Herning.
H. E. Nielsen, Korsør, i Tønder.
P. S. Nielsen, Kalundborg, i Tønder.

Ansættelse som Lokomotivfyrbødere:

Lokomotivfyrbøderaspiranter:

O. G. N. Jensen, Helsingør, i Helsingør.
K. B. Laursen, Kh. Gb., i Roskilde.
K. L. Nielsen, Næstved, i Gedser.

Forflyttelser efter Ansøgning pr. 1.—9.—1948:

Lokomotivførere:

A. K. J. Hansen, Nykøbing F., til Slagelse.
E. L. Petersen, Skanderborg, til Aarhus.
A. Christensen, Langaa, til Aarhus.
E. H. Nielsen, Haderslev, til Randers.
H. Nielsen, Varde, til Esbjerg.
J. Zeilberger, Brande, til Esbjerg.
K. E. Friis, Skanderborg, til Aarhus.
S. A. Andersen, Brande, til Aarhus.

E. T. D. Poulsen, Viborg, til Randers.
E. G. Appel, Brande, til Skanderborg.
S. E. S. Sørensen, Tønder, til Varde.
N. P. R. Hansen, Tønder, til Esbjerg.
S. Dueholm, Herning, til Brande.
E. K. Larsen, Skive, til Skanderborg.
P. V. Jensen, (Melby), Hillerød, til Korsør.
A. J. Jørgensen, Tinglev, til Sønderborg.

Lokomotivfyrbødere:

S. A. Kjærgaard, Roskilde, til Kh. Gb.
K. B. Jensen, Gedser, til Næstved.
H. J. Jørgensen, Roskilde, til Gedser.

Forflyttelse pr. 1.—9.—1948:

Lokomotivførere:

B. H. I. Madsen, Vejle, til Kh. Gb.

Navneændring:

Lokomotivfyrbøder P. B. Nielsen, Kh. Gb., hedder P. Bruun fra 27.—4.—48.

Afsked:

Lokomotivfører A. P. Nissen, Fredericia, efter Ans. p. Gr. af Alder m. Pension fra 31.—10.—1948.
Lokomotivfører J. T. Olsen, Kh. Gb., efter Ans. p. Gr. af Alder m. Pension fra 31.—10.—1948.
Lokomotivfører A. P. Petersen, Aarhus H., efter Ans. p. Gr. af Svagelighed 31.—10.—1948.
Lokomotivfører L. K. Markvardsen, Kalundborg, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed 30.—11.—1948.
Lokomotivfører L. T. Hassø, Odense, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed 30.—11.—1948.

Dødstald:

Lokomotivførere:

L. K. Larsen, Struer, d. 28.—7.—1948.
P. Iversen, Aarhus H., d. 16.—8.—1948.

Kontorlokaler eller mindre Ejendom

i København eller Frederiksberg med 150—200 m² ledige Lokaler søges til Indflytning 1. Oktober d. A.

Dansk Lokomotivmands Forening

C. 7708.

REDAKTION:

E. Greve Petersen (ansvarhavende), S. Suneson.
Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.